

ଆସ ନିଜ ଗାଈବା ଗୀତ

ଦାଶ ଦେବଦୁର

ଆସ ମିତ ଗାଈବା ଗୀତ

ରଚନା
ଦାଶ ବେନଝୁର୍

ଅଳଙ୍କରଣ
ବଳଦେବ ମହାରଥା

ବ୍ରହ୍ମମନ୍ଦିର

ଆସ ମିତ, ଗାଜବା ଗୀତ

ଦାଶ ବେନହୁର

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ — ୨୦୦୨

ସର୍ବସ୍ୱତ୍ୱ ସଂରକ୍ଷିତ — ଦାଶ ବେନହୁର

ପ୍ରକାଶକ : ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଗ୍ରନ୍ଥମନ୍ଦିର, କଟକ-୨

ମୁଦ୍ରକ : ଚପନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅପ୍ରେମା ଅଫ୍‌ସେଟ୍ ପ୍ରେସ୍,

ସୂତାହାଟ, କଟକ-୧

ଫୋନ୍ : (୦୬୭୧) ୬୨୫୧୪୮

ମୂଲ୍ୟ : ଟ. ୨୦/-

କଥା ପଦେ :

ଗୀତ ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ । ବିଶେଷ କରି ନାନାବାୟା ଗୀତ ଓ ଶିଶୁଖେଳା ଗୀତ । ଛୋଟ ବୟସରେ ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାର ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଗୀତ ଗାଉଗାଉ ଅଭିନୟ କରି, ନାଟିକୁଦି ଖେଳନ୍ତି । ଗୀତରେ ଥିବା ନାନା ଭାବ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେବା ସହିତ ଭାବୁକ ମଧ୍ୟ କରେ । ସେମାନଙ୍କର କଳ୍ପନା ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ ।

ଆମ ବିଚାରରେ ଛୋଟପିଲାଙ୍କ ଗୀତର ଅସଲ କଥାଟି ହେଉଛି ଆପଣାପଣ ବା ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା । ଗୀତର ଶବ୍ଦ, ଛନ୍ଦ ଓ ବିଷୟ କୁନି ପାଠକଟିର ଅନ୍ତରକୁ କେତେ ଛୁଉଁଛି, ତାକୁ କେତେ ନିଜର ଲାଗୁଛି ସେଇଟା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା । ପିଲାଙ୍କର ଆପଣା ପରିସରର କଥା ସହିତ କିଛି ମିଠା କଳ୍ପନା ଯଦି ସେଥିରେ ନାହିଁ ତେବେ ସେ ଗୀତ କେବେ ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ପାଇବ ନାହିଁ ।

ଏଇ ଛୋଟ ବହିଟିରେ ସେ ଦିଗପ୍ରତି ଯଥାସାଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଶାକରୁ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ।

ଦୀଶ ବେନହୁର

ଏଥିରେ ଅଛି —

ପୃଷ୍ଠା

୧ । ଆସ ଭାଇ ଖେଳିବା	୭
୨ । ଜହ୍ନମାମୁ ଆସ !	୮
୩ । କାଳୀଗାଈ	୯
୪ । ବାବା କଣ୍ଢେଇ	୧୦
୫ । ମେଘ ଅଜାଡ଼େ ପାଣି	୧୧
୬ । ନଈ	୧୨
୭ । ଆମ ପାଇଁ ସେ ରାନ୍ଧେ	୧୩
୮ । ମୋ' ଚଉକି	୧୪
୯ । କିଏ କେମିତି ଚାଲେ	୧୫
୧୦ । ମଧୁର ପାଣି, ମିଠା ରସ	୧୬
୧୧ । ଆଖିରେ ଦେଖେ ମୁଁ ପରଜାପତି	୧୭
୧୨ । କଲମଟିଏ	୧୮
୧୩ । କୁନି ବାହୁଡ଼ି	୧୯
୧୪ । କଳା ମିତିମିତି ନାକରେ ନୋଥ	୨୦
୧୫ । ତାଳପିଠା	୨୧
୧୬ । ସଜିବୁଁ କହିବେ ବାହା ବାହା	୨୨
୧୭ । ରବିବାର	୨୩
୧୮ । ଅଜବ କଥା	୨୪
୧୯ । ବହି ମୋ' ସାଥୀ	୨୫
୨୦ । କାହାଣୀଟିଏ କହ	୨୬
୨୧ । କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର	୨୭
୨୨ । ଗଙ୍ଗା ବହେ	୨୮
୨୩ । ଏକରୁ ଦଶ	୨୯
୨୪ । ଖେଳିବା ଆସ	୩୦
୨୫ । ଦୀପାବଳି	୩୧
୨୬ । ଚଢ଼େଇ ମୁଁ ଯେ ବକଟେ	୩୨

ଆସ ଭାଇ ଖେଳିବା

ଆସ ଭାଇ ଖେଳିବା,
 ଓଦା ମାଟି ଆଣିବା,
 କାଠି କୁଟା ରୁଷ୍ଟେଇ,
 ଗଢ଼ିଦେବା କଣ୍ଢେଇ,
 ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ଚଢ଼େଇ,
 ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼େଇ,
 ରଂଗ ତହିଁ ବୋଳିବା,
 ନାଲି ନେଲି କରିବା ।

ଆସ ଆସ ଖେଳିବା,
 ଥେଇ ଥେଇ ନାଟିବା ।

ଜହ୍ନମାମୁ ଆସ

ଜହ୍ନମାମୁ, ଜହ୍ନମାମୁ,
ତଳକୁ ଆସ ଖସି;
କୁନି ଆଂକୁଳି
ପାତିଛି ମୁହଁ,
ସେଥିରେ ପଡ଼ ବସି ।

ଜହ୍ନମାମୁ, ଜହ୍ନମାମୁ,
ଡାକୁଚି ଆସ ହସି
ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ
ଖେଳିବି ଖେଳ
ଛାତ ଉପରେ ବସି ।

କାଳୀଗାଈ

କାଳୀଗାଈ ମୋ କାଳୀଗାଈ...

କେଡ଼େ ସୁଧାର ତୁହି;

● ତୋ' କ୍ଷୀର ପିଇ ତାଗଡ଼ା ହେବି
ଅଳପ ଦିନେ ମୁହିଁ ।

ଦେହରେ ହେବ ବଳ ମୋହର
କରିବି କେତେ କାମ;
ଡରିବି ନାହିଁ କୋଉ କଥାକୁ
ରଖିବି ନିଜ ନାମ ।

ବାବା କଣ୍ଢେଇ

ବାବା କଣ୍ଢେଇ ମୋହର ସାଙ୍ଗ
 ହାତରେ ତାର ଥାଳି
 ସେଥିରେ ସିଏ ପରଶି ଦିଏ
 ଶିରି, କାକରା, ପୁଲି;
 ଖାଇବ ଯଦି ଆସ;
 ବାବା ସାଙ୍ଗରେ ଖେଳିବ ଯଦି
 ପାଖରେ ତା'ର ବସ ।

ମେଘ ଅଜାଡ଼େ ପାଣି

ଏଠେଇ ମେଘ ସେଠେଇ ମେଘ

ମେଘ ଗରଜେ ହାଉଁ

ଧୋବିଲା ମେଘ ଘୁଡ଼ୁରୁ ଘୁଡ଼ୁ

କାଳିଆ ରଡ଼େ ଘାଉଁ ।

ଏଠେଇ ମେଘ ସେଠେଇ ମେଘ

ମେଘ ଅଜାଡ଼େ ପାଣି,

ଧୋବିଲା ମେଘ ଫମ୍ପା ମାଠିଆ

କାଳିଆ ଭରା ପାଣି ।

ନଈ

ନଈ ଧାଇଁଛି, କୁଲୁରୁ କୁଲୁରୁ
 ଗାଉଛି ଗୀତ ଗୋଟେ;
 କେଉଁଠି ତା'ର ଜିଭଟି ଅଛି
 ଦିଶୁନି ମତେ ମୋଟେ ।
 ନଈ ଛାତିରେ, ନଉକା ଧାଏଁ,
 ନାଉରୀ ଗାଏ ଗୀତ;
 ଧାଇଁଛି ନିତି, ହାଲିଆ ନୋହି
 ଖରା ବରଷା ଶୀତ ।

ଆମ ପାଇଁ ସେ ରାନ୍ଧେ

ପ୍ରେସର୍ କୁକର୍ ଶୁଷ୍ଟି ମାରେ
 ଖୁସିରେ ରାନ୍ଧେ ବସି,
 କହିଲେ ତାକୁ ତିଆରି ଦେବ
 ଭାତ ତିଆଣ ହସି ।

ପ୍ରେସର୍ କୁକର୍ ଶୁଷ୍ଟି ମାରେ
 ରାନ୍ଧେ ଆମରି ପାଇଁ,
 ଯାହା କହିବ ରାନ୍ଧିବ ସିଏ
 ଡେରି କରିବ ନାହିଁ ।

ମୋ' ଚଉକି

ଚଉକି ଗୋଟାକେ ଚାରିଟା ଗୋଡ଼
ହାତ ରହିଛି ଦୁଇ,
ପିଠିଟା ସିନା ଅଛି ତାହାର
ମୁଣ୍ଡ କେଉଁଠି କାହିଁ !

କାଠ ଚଉକି, ଲୁହା ଚଉକି
ଚଉକି କେତେ ଜାତି,
ଚଉକି ପରେ ଆରାମେ ବସି
ପଢ଼େ ମୁଁ ପାଠ ନିତି ।

କିଏ କେମିତି ଚାଲେ

ମୂଷା ପଳାଏ ଚଅଟପଟ୍
ଗେଣ୍ଡା ଚାଲଇ ଥିରି,
ସାପ ଯାଉଛି ଅଂକାବଂକା
ନଈର ଧାର ପରି ।

ବିଲେଇ ଚାଲେ ନିଶବଦରେ
ଘୋଡ଼ା ଟପର ଟପ୍,
ନ ଚାଲି ବେଙ୍ଗ ମାରୁଛି ଡିଆଁ
ଏଠୁ ସେଠିକୁ ଖପ୍ ।

ମଧୁର ପାଣି ଓ ମିଠା ରସ

ନଡ଼ିଆ ମୁଣ୍ଡେ ପୁଳାଏ ଚୁଟି
ଦିଶଇ ଟାଣ ସିନା,
ଭିତର ଶସ ଲାଗେ କଅଁଳ
ଦି' ଫାଳ ଦୁଇ ଗିନା ।

ଭିତରେ ତା'ର ମଧୁର ପାଣି
ଭରିଛି ମିଠା ରସ,
ତା' ପରି ନାହିଁ ଏମିତି ଫଳ
ମାରେ ଯେ ଭୋକ ଶୋଷ ।

ଆଖିରେ ଦେଖେ ମୁଁ ପରଜାପତି

ନାକରେ ମୁଁ ଯେ
 ବାସନା ବାରେ,
 କାନରେ ଗୀତ
 ଶୁଣି ମୁଁ ପାରେ,
 ଆଖିରେ ଦେଖେ ପରଜାପତି;
 ଓଠରେ ତୁମେ କଣ୍ଢେଇ ନିତି,
 ଖୁସିରେ ଗାଏ ଗୀତ;
 ପରଜାପତି ସାଙ୍ଗ ମୋହର
 କଣ୍ଢେଇ ମୋର ମିତ ।

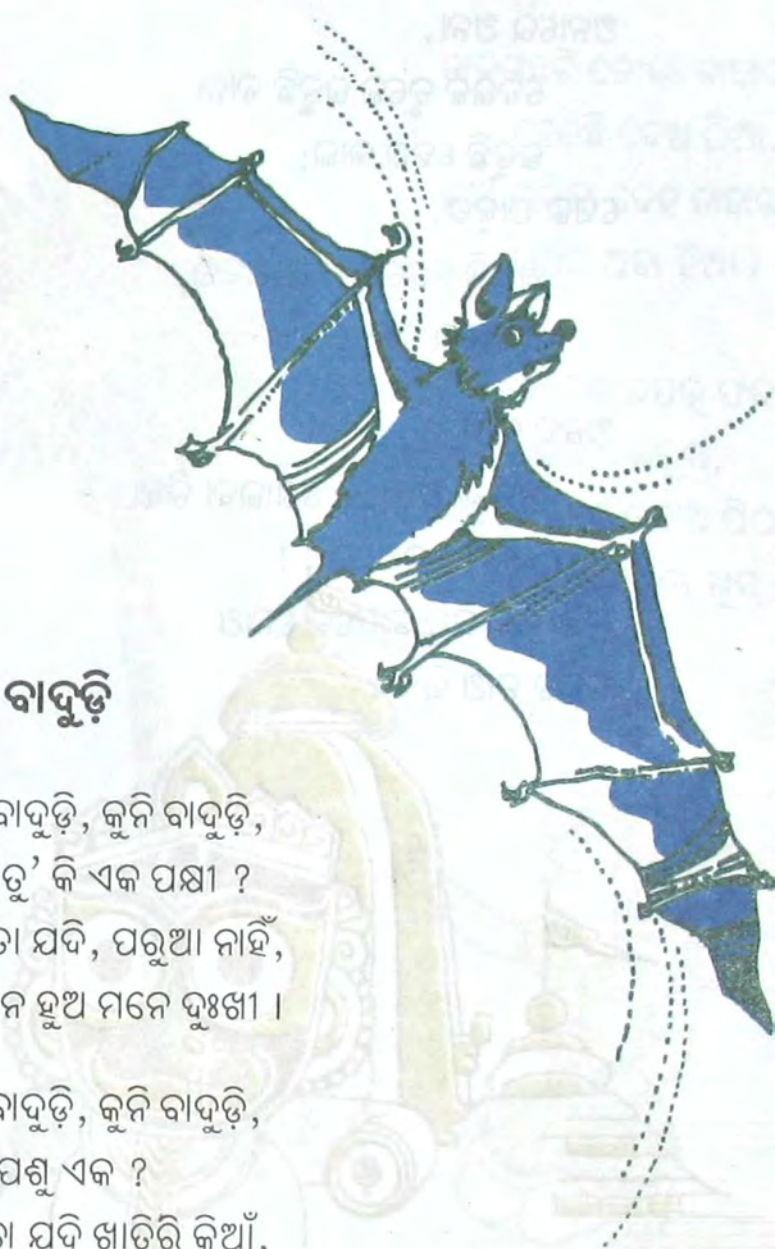
କଲମଟିଏ

କଲମଟିଏ,
 କଲମ ଦେହେ ଖୋଳ ଗୋଟିଏ,
 ନିଜତିପିଏ ସ୍ୟାହି;
 ଜିଭ ଥାଇ ସେ ନ ଜାଣେ ଗାଇ
 ନ ପାରେ କଥା କହି ।
 ସାଥରେ ଥାଏ
 ଯେଣିକି ନେଲେ ସେଣିକି ଯାଏ,
 ନ କହୁ କଥା ନାହିଁ;
 କଲମ ମୋର ପାଠର ସାଥୀ
 ଲେଖେ ମୋହରି ପାଇଁ ।

କୁନି ବାଦୁଡ଼ି

କୁନି ବାଦୁଡ଼ି, କୁନି ବାଦୁଡ଼ି,
ତୁ' କି ଏକ ପକ୍ଷୀ ?
ନୁହଁ ତା ଯଦି, ପରୁଆ ନାହିଁ,
ନ ହୁଅ ମନେ ଦୁଃଖୀ ।

କୁନି ବାଦୁଡ଼ି, କୁନି ବାଦୁଡ଼ି,
ତୁ' କି ପଶୁ ଏକ ?
ନୁହଁ ତା ଯଦି ଖାତିରି କିଆଁ,
ନ ରଖ ମନେ ଦକ ।

କଳା ମିଟିମିଟି ନାକରେ ନୋଥ

ଅନାରେ ଅନା,

ଦେଉଳ ଚୂଳେ ଉଡୁଛି ବାନା

ଉଡୁଛି ହେଲ ଭାଇ;

ସେଇ ଠାକୁର,

ଶୁଅନ୍ତି ଶେଯେ ମଜା ଖବର,

ଆଖିରେ ପତା ନାହିଁ ।

ଅଜବ କଥା,

ମେଲା ଆଖିରେ ଶୋଇବା ଚିତ୍ରା

କେମିତି କଥା ଲଏ !

କଳା ମିଟି ମିଟି ନାକରେ ନୋଥ

ଜଗତ ନାଥ ସିଏ ।

ତାଳପିଠା

ତାଳଗଛଟି ଡେଙ୍ଗା ଡାହାଳ
ହେଇଛି ଦେଖ ଠିଆ,
ଲୁହା ପରିକା ଦେହ ତାହାର
ପଥର ଅବା ହିଆ ।

ପାଚିଲେ ତାଳ ଉପରୁ ଫଳ
ଖସଇ ଦୁଲ୍‌ଭୁସ୍,
ନିଅ ସେ ତାଳ ବନାଅ ପିଠା
ଖାଇ ହୋଇବା ଖୁସ୍ ।

ସଞ୍ଜିଏଁ କହିବେ ବାହା ବାହା

କାନ୍ଦିବୁ ଯେତେ,

ସକ ସକ ସକ ଶୁଭିବ ସେତେ,

ସଞ୍ଜିଏଁ କହିବେ ଆହା ଆହା ।

ହସିବୁ ଯେତେ,

କାମେ ମନ ଦେଇ ଲାଗିବୁ ସେତେ

ସଞ୍ଜିଏଁ କହିବେ ବାହା ବାହା ।

ଯିଏ ଯାହା କହୁ ପଛେ, ଦେଉପଛେ ରଗାଇ;

ଭଲ କାମ କରିଯିବା ଆମେ ମନ ଲଗାଇ ।

ରବିବାର

ରବିବାରଟା ନିଆରା ଦିନ

ମଧୁର ଲାଗେ ମତେ;

ସକାଳ ଲାଗେ ଫୁଲୁଫୁଲିଆ

ସହଜେ ଦିନ ବିତେ ।

ସମୟ ସରେ ଖୁସୁରୁଖୁସୁ

ମନଟା ଲାଗେ ଡାଜା

କାମଦାମର ନ ଥାଏ ଭିଡ଼

ରବିବାରଟା ମଜା ।

ଅଜବ୍ କଥା

ଆକାଶ ନୀଳ, ସାଗର ନୀଳ
 ଦୁହିଁକି ଦୁହେଁ ନୀଳ,
 ଉପରେ ଜଣେ ତଳରେ ଜଣେ
 ହେଲେ କେମିତି ଭାଳ ।

ଲତାରେ ଫଳେ କଖାରୁ ଲାଉ
 ଦିଶଇ କେଡ଼େ କେଡ଼େ,
 ବରଗଛର ବକଟେ ଫଳ
 ଟିକିଏ ନା'କୁ ଏଡ଼େ ।

କହ କେମିତି ଭାଇ;
 ଅଜବ୍ କଥା ଘଟେ ଏମିତି
 ବୁଝି ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ବହି ମୋ ସାଥୀ

ବହି ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ପରି
ତାହାର ଅଛି ନାମ,
ସାଥୀ ସେ ଜଣେ ବଡ଼ ମହତ
ମହତ ତାର କାମ ।

ଭାବୁଛ ଯଦି ଦେବାକୁ କିଛି
ଦିଅ ଖଣ୍ଡିଏ ବହି
ଜୀବନସାରା, ଭୁଲିବି ନାହିଁ
ଉପହାରଟି ମୁହିଁ ।

କାହାଣୀଟିଏ କହ

ଏମିତି ଏକ କାହାଣୀ କହ
ମଜାରେ ଥିବ ଭରି,
ଏମିତି ଗୀତ ଗୋଟିଏ ଗାଅ
ଲାଗିବ ମହୁ ପରି ।

ବଳୁଥା ମତେ କର ହେ ପ୍ରଭୁ
କରିବି ନାହିଁ ଭୟ,
ଏମିତି ଏକ ମନ ବି ଦିଅ
ସେବାରେ ଥିବ ଲୟ ।

କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର

କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ଠିଆ,
 ରୂପର ପସରା ସତେ କି ଆହା,
 ସୁନ୍ଦର ତାର ଶୋଭା;
 ଆସରେ ଭାଇ ଦେଖୁ ଆସିବା
 ଆହା କି ମନ ଲୋଭା ।

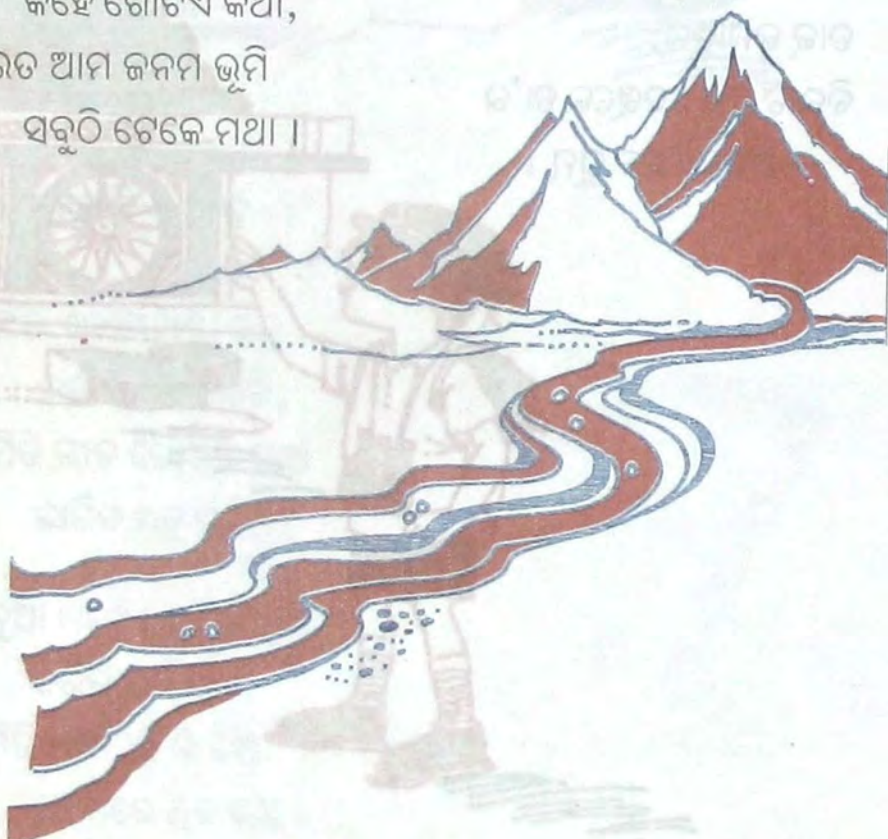
ତାଙ୍କ ଡୁମାଡୁମ୍;
 ବିରାଟ ଚକ ଦେଖିଲେ ତା'ର
 ଅକଲ ହେବ ଗୁମ୍ ।

ଗଙ୍ଗା ବହେ

ଗଙ୍ଗା ବହେ, ଗଙ୍ଗା ବହେ
 ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ବହେ,
 ହିମାଳୟରୁ ଗଡ଼ିଗଡ଼ିକା
 ସାଗର ଦିଗେ ଧାଏଁ ।

ଗଙ୍ଗା ବହେ, ଗଙ୍ଗା ବହେ
 କହେ ଗୋଟିଏ କଥା,
 ଭାରତ ଆମ ଜନମ ଭୂମି
 ସବୁଠି ଟେକେ ମଥା ।

ଏକରୁ ଦଶ

ଗୋଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ର,	୧ (ଏକ)
ଆଖି ରହିଛି ଦୁଇ;	୨ (ଦୁଇ)
ତିନିଚକିଆ ଚିକ୍‌ସା ଆସେ,	୩ (ତିନି)
ଚାରି ସାଙ୍ଗଙ୍କୁ ନେଇ ।	୪ (ଚାରି)
ହାତରେ ମୋର ପାଞ୍ଚ ଆଙ୍ଗୁଠି,	୫ (ପାଞ୍ଚ)
ରତ୍ନମାନେ ତ ଛଅ;	୬ (ଛଅ)
ସାତଟି ବାର,	୭ (ସାତ)
ଆଠ ପହର,	୮ (ଆଠ)
ଆଠ ପରକୁ ନଅ ।	୯ (ନଅ)
ନଅ ପରକୁ ଦଶ;	୧୦ (ଦଶ)
ଏଇ ପରିକା ଏକରୁ ଦଶ,	
ଗଣିଗଣିକା ବସ ।	

ଖେଳିବା ଆସ

ଏଇ ଆସିଲି
 ଯାଆ ପଳାଇ
 କୁଆଡ଼େ ଯାଆ ଲୁଚି,
 ଦେଖିଲେ ତତେ
 ମୋ'ର ପାଳି
 ମୁଁ ବି ଯିବି ଲୁଚି ।

ସମୟ ଗଲେ ସରି;
 ଯେତେ ଘରକୁ ବାହୁଡ଼ି ଯିବା
 ମନରେ ହସ ଭରି ।

ଦୀପାବଳି

ବାଣ ଫୁଟଇ ଠାଇ ଠିସ୍‌ସ...

ବନ୍ଦାଜି ଫାଟେ ଡୋଓ,

ହାବେଲି ଛୁଟେ ସାଇଁ ସର୍ର...

ସବୁଠି ଠାଆ... ଠୋଓ...

ଦୀପାବଳିରେ ଆଲୁଅ ଜଳେ

ଶୋଭା ପସରା ମେଲି,

ଆସ ଜାଳିବା ଦୀପାଳି ମାଳା

ଅନ୍ଧାର ଯିବ ଚାଲି ।

ଚଢ଼େଇ ମୁଁ ଯେ ବକଟେ

ଚଢ଼େଇ ମୁହିଁ ବକଟେ ସିନା
ମେଘକୁ ପାରେ ଟପି,
ଛାତିଟା ମୋର ସାହସେ ଭରା
ନାଆଁଟି ମୋର ଟିପି ।

ମୋ ପରି ହେବ ଯିଏ
ପାଠରୁ ଶାଠ
ଖେଳ ମଉଜ
ସବୁ ପାରିବ ସିଏ ।

